

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ιθ΄ 16-26)
27 Αύγουστου 2017

Άδελφοί μου, όλοι σήμερα διαπιστώνουμε ότι ή κατάσταση τοῦ κόσμου μας δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστη. Ἡ κοινωνία στὴν ὁποία ζοῦμε παρουσιάζει τὴν εἰκόνα ἐνὸς βαρειά ἀσθενοῦς. Οἱ καθημερινές εἰδήσεις ἔχουν σχέση με πολέμους καὶ ἐγκλήματα, με ἀδικίες καὶ ἀτιμίες, με κρίσεις καὶ σκάνδαλα. Καὶ ὁ μικρὸς καθημερινός μας βίος εἶναι γεμάτος ἀπὸ ἀγωνίες καὶ στενοχώριες, ἀπὸ ἄγχος καὶ ἀνασφάλεια καὶ δικαιολογημένα διερωτώμαστε, γιατί ὁ κόσμος μας νὰ παρουσιάζει αὐτὴ τὴν τραγικὴ εἰκόνα.

Τὴν ἀπάντηση, μαζί με τὴ λύση τοῦ προβλήματος, μᾶς τὴ δίνει ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία. Μὲ τὸ Εὐαγγέλιό της μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ ἐκπληρώσει τὸν βασικὸ σκοπὸ τῆς ὑπάρξεώς του. Κι αὐτὸς ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ἐνωθεῖ με τὸν Θεό, διότι αὐτὸς ὁ μόνος εἶναι «ἡ ἀστείρευτη πηγὴ τῆς ζωῆς». Ἐπομένως, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ κάνει τὰ πάντα γιὰ νὰ φθάσει στὸν Θεό, κληρονομώντας τὴν βασιλεία Του.

Ὅμως οἱ περισσότεροί ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἔχουν χάσει ἀπὸ τὰ μάτια τους τὸν ἀληθινὸ σκοπὸ τοῦ βίου τους καὶ τὸν ἔχουν ἀντικαταστήσει με ἄλλους σκοπούς, πρόσκαιρους καὶ δευτερεύοντες. Ἀπὸ τότε ποὺ συνειδητοποίησαν τὸν ἑαυτό τους, ἔχουν ὡς κύριο μέλημά τους νὰ ἀπολαύσουν ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο τὰ ὑλικά ἀγαθά. Γι' αὐτὸ καὶ διαθέτουν ὅλο τὸν χρόνο καὶ ὅλες τους τὶς δυνάμεις, γιὰ νὰ γίνουν ἐπιτυχημένοι καὶ εὐτυχισμένοι με βάση τὰ ὑλικά ἀγαθά.

Τὸν Θεὸ τὸν θυμοῦνται στὶς δύσκολες ὥρες τοῦ βίου τους, στὸν κίνδυνο, στὴν ἀρρώστεια καὶ στὸν θάνατο. Καὶ τότε δὲν τὸν ἐπιζητοῦν γιὰ νὰ τοὺς δείξει τὸν δρόμο καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύσει στὴν προσπάθεια τῆς ζωῆς τους. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἔχασαν τὸν σκοπὸ καὶ τὸν προορισμὸ τῆς ὑπάρξεώς τους. Γι' αὐτὸ βιώνουν τὴν τραγικότητά τους.

Αὐτὴ τὴν εἰκόνα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου, ποὺ ἔχασε τὸν προσανατολισμὸ του, τὴν βλέπουμε καθαρὰ στὸν πλούσιο τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι γνωρίζει καλὰ ποιὸς εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ βίου του καὶ ἐπιδιώκει με ζῆλο νὰ τὸν ἐκπληρώσει. Γι' αὐτὸ καὶ ἐρωτᾷ τὸν Χριστό: «Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί καλὸ νὰ κάνω γιὰ νὰ ἔχω αἰώνια ζωή»;

Στην πραγματικότητα όμως δεν έχει ξεκαθαρισμένη αντίληψη. Αιώνια ζωή γι' αυτόν είναι τὰ πλούτη του. Τὸ μόνο ποὺ τοῦ λείπει εἶναι νὰ μπορεῖ νὰ μὴν πεθάνει, γιὰ νὰ τὰ ἀπολαμβάνη αἰώνια. Γι' αὐτὸ καὶ στὸ τέλος ἀρνεῖται νὰ κάνει ὅ,τι τοῦ παραγγέλλει ὁ Χριστός· δηλαδή, νὰ μοιράσει τὰ πλούτη του καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσει. Ὅπως σημειώνει ὁ εὐαγγελιστής, «ὅταν ὁ νέος ἄκουσε αὐτὸ τὸν λόγο ἔφυγε λυπημένος, διότι εἶχε πολλὰ κτήματα».

Ὁ καρδιογνώστης Χριστός γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι ὁ πλούσιος, ποὺ στέκεται μπροστά του, ἔχει χάσει ἀπὸ τὰ μάτια του τὸν πραγματικὸ του στόχο. Ἡ προσωρινὴ λάμψη τοῦ πλούτου καὶ ὁ σκοτισμὸς ἀπὸ τὸ πάθος τῆς φιλαργυρίας δὲν τὸν ἐπιτρέπουν νὰ ἰδῆ μακρύτερα καὶ νὰ κατανοήσῃ ποιά εἶναι ἡ ἀληθινὴ αἰώνια ζωή, ποὺ προσφέρει ὁ Χριστός. Οὔτε τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ τὸν γνωρίζει πραγματικά, ἀφοῦ τὸν πιστεύει ἀπλῶς ὡς ἓνα σοφὸ διδάσκαλο καὶ ὄχι ὡς Θεό. Γι' αὐτὸ καὶ τὸν προσφωνεῖ ὡς Διδάσκαλο.

Ἐχοντας αὐτὰ τὰ δεδομένα ὁ Χριστός ἐπιχειρεῖ νὰ θεραπεύσει τὸν πλούσιο ἄρχοντα. Πρῶτα πρῶτα θέλει νὰ τὸν βοηθήσει νὰ μάθει ποιὸς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς. Ὅτι δηλαδή εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὥστε νὰ τοῦ δείξει ἐμπιστοσύνη καὶ νὰ δεχθεῖ τὶς συμβουλές του. Ὑστερα τοῦ προτείνει δύο δραστικὰ φάρμακα, ποὺ θὰ τὸν βοηθήσουν νὰ γνωρίσει τὴν ἀληθινὴ αἰώνια ζωή καὶ νὰ τὴν κληρονομήσει. Τὸ ἓνα εἶναι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν. Ὁ πλούσιος ὁμολογεῖ ὅτι ἐφύλαξε τὶς ἐντολές ἀπὸ τὰ μικρά του χρόνια. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ τηρεῖ κάποιος μόνον τυπικὰ τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Χρειάζεται νὰ εἶναι πρόθυμος νὰ κάνει ὅ,τι ἄλλο κι ἂν τοῦ ζητηθεῖ. Ἔτσι μποροῦν νὰ καθαρισθοῦν οἱ πνευματικὲς του αἰσθήσεις, ὥστε νὰ μὴν θαμβώνεται ἀπὸ τὴν προσωρινὴ λάμψη τοῦ πλούτου του καὶ νὰ βλέπει μακρύτερα τὴ λάμψη τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν. Αὐτὸ ὅμως δὲν συνέβη στὸν πλούσιο τοῦ εὐαγγελίου.

Τὸ δεύτερο φάρμακο, τὸ ἀκόμη πιὸ δραστικὸ, ἦταν νὰ ὑπερβεῖ τὶς ἐντολές, νὰ διαλέξει τὴν τέλεια ἀκτημοσύνη καὶ νὰ ἀφοσιωθεῖ ἀπόλυτα στὸν Θεὸ. Νὰ ἀποκολλήσῃ ἀπὸ τὴν καρδιά του τὰ ἐφήμερα ἀγαθὰ καὶ νὰ τὴν προσκολλήσῃ στὰ αἰώνια, αὐτὰ ποὺ ἐτοίμασε ὁ Θεὸς γιὰ ὅσους τὸν ἐμπιστεύονται καὶ τὸν ἀκολουθοῦν.

Ὁ πλούσιος τοῦ Εὐαγγελίου δὲν βρῆκε τὴ δύναμη νὰ νικήσῃ τὸ πάθος τῆς φιλαργυρίας καὶ ἔτσι ἔχασε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσῃ αὐτὸ ποὺ στὸ βάθος ἐπιθυμοῦσε, τὴν ἀληθινὴ καὶ αἰώνια εὐτυχία. Ἀρνήθηκε νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν θεραπευτικὴ συνταγὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔγινε περίλυπος. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔδωκε τὴν ἀφορμὴ στὸν Χριστὸ νὰ μᾶς διδάξῃ πόσο μεγάλο ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἀληθινὴ ζωή εἶναι ἡ φιλαργυρία, τὴν ὁποῖαν ἂν ὑπερβοῦμε θὰ προσελκύσουμε τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ποὺ θὰ καθαρῖσει τὸ εἶναι μας καὶ θὰ διασώσῃ τὴν ὑπαρξή μας.

Αμήν.

[dkpdf-button]